

A szervezeti önértékelés eredményeinek értékelése, 2016

A háromévente esedékes, kérdőíves szervezeti önértékelés 23 kérdésből áll, amelyek többek között a jelenlegi elméleti és gyakorlati oktatás színvonalára, a tanultak jövőbeli alkalmazhatóságára, az oktatók tudományos előmenetelével, kutatással kapcsolatos lehetőségeire, valamint az Intézmény hosszú távú stratégiájára, a körülményekhez való alkalmazkodás képességére vonatkoznak.

Az adott válaszokból egyértelműen kiviláglik, hogy az elméleti és gyakorlati oktatással kapcsolatban komoly kifogások nem merülnek fel. Míg a tananyag alkalmazhatóságával kapcsolatban is a legtöbb visszajelzés pozitív, ezen a téren még van mit javítani. A hallgatói kérdőívekkel összhangban az a vélemény látszik körvonalazódni, hogy az egyes tanegységek összefüggésének, egymásra épülésének demonstrálására több hangsúlyt kell fektetni, valamint szükséges, hogy a mintatanterven és az egyes tanegységeken belül a hangsúly még inkább eltolódjon afelé, amit a lelkipásztori és katechéta hivatásban a mai körülmények között a leginkább használni lehet.

Az oktatók kutatási lehetőségeire, tudományos előmenetelére, fokozatszerzésére, a rendelkezésre álló eszközökre és azok karbantartására vonatkozó kérdések is alátámasztják azt, hogy az Intézményben jó színvonalú oktatói és tudományos tevékenység folyik.

A már fentebb említetteken kívül a következő területek problematikusak, az ezekkel kapcsolatban a Szenátus számára készített javaslatok a következők:

- a PRTA minőségpolitikájának ismertetéte a belső és külső partnerek számára;
- az Intézmény és szervezeti egységeinek hosszú távú stratégiája és a napi feladatok jobb összhangjának megtalálása;
- a jövőre vonatkozó irányvonalak megfogalmazása és követése; ezzel összefüggésben folyamatos törekvés az Intézmény közvetlen és közvetett környezete változásainak figyelésére, az ehhez való alkalmazkodás, megfelelő egyensúly fenntartása a hosszú és rövid távú célkitűzések, a feladatok és a rendelkezésre álló erőforrások között;
- a hallgatói visszajelzések figyelembe vétele az egyes tanegységek tananyagának kialakításánál, különösen is a tananyag tanulhatóságának és jövőbeli – lelkipásztori és katechéta hivatás során történő – alkalmazhatóságának tekintetében;
- az Akadémia és Intézetei, valamint a vezetőség és az oktatói állomány közötti kommunikáció javítása, a szakfelelősökkel, intézetvezetőkkel, oktatókkal, feladataikkal kapcsolatos követelmények és elvárások világossá tétele, hosszú távra történő megfogalmazása és egyben számonkérése.

Ezeknél a kérdéseknél sem volt jellemző, hogy a negatív visszajelzések többségben lettek volna, és komolyabb aggodalmak nagy számban itt sem merültek fel.